

Antwoord op Anna Aalten

Volgens Anna Aalten scheer ik mannen en vrouwen te veel over één kam en verwaarloos ik een lange geschiedenis, waarin allerlei vormen van normering ten aanzien van het vrouwelijk lichaam waarneembaar zijn en veel minder ten aanzien van dat van mannen. Zij heeft gelijk en ik hoop in het vervolg van mijn onderzoek meer rekening te houden met dit verschil in normering.

Maar ik had wel een goede reden om in dit artikel weinig aandacht te besteden aan verschillen tussen mannen en vrouwen. In dit artikel gaat het om het beargumenteren van de stelling, dat de opkomst van 'fitness' sinds de jaren zeventig verklaard kan worden uit de tendens tot zwaarlijvigheid, die het leven in een moderne welvarende samenleving met zich meebrengt én het ontstaan van een slankheidsgebod, dat juist eenieder aanmoedigt deze tendens, wat het eigen lichaam betreft, te bestrijden. Die tendens tot zwaarlijvigheid en het slankheidsgebod hebben zowel op vrouwen als mannen betrekking. Daarom heb ik geen aandacht aan verschillen besteed.

Ik zie de reactie van Anna Aalten vooral als een aanmoediging om uit te zoeken hoe de al veel langer bestaande druk op vrouwen om hun lichaamsvorm te beheersen gemodificeerd is door de opkomst van deze nieuwe meer algemene variant van het slankheidsgebod. Ik vermoed dat een dergelijk onderzoek zal opleveren dat er voor vrouwen een meer vitaliteit uitstralend, gespierder lichaamsideaal ontstaan is, dan voor de opkomst van de fitness het geval was. Als inzichten uit de genderstudies mij bij dit onderzoek kunnen helpen, dan zal ik ze zeker gebruiken.